

DISSERTATIO BREVIS,

[9.]

2^a
demonstratur,

Quantum, quamque vicinum pericu-
lum immineat Angliæ, Galliæ & reliquis
Regnis ac Prouincijs Europæ, subiugata
Germaniâ & victo Dano.

ET

Quàm necesse igitur sit Dano & Germaniæ
periclitanti ac belligeranti absque
omni morâ succurrere.

Anno Domini.
M.D.C.XXVI.

D I S S E R T A T I O

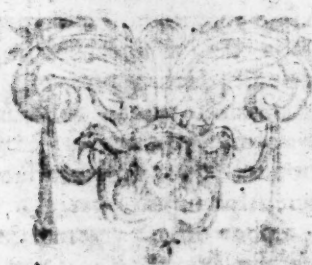
DE P R E V I S

AN

DEMONSTRATUR

Quantumque viciniam perit
 etiam in montibus Apennin. Gallis & reliquis
 montibus Prouincie Burbon. subiectis
 Germanis & Vitis Prou.

Quam necesse sit in P. no & Germanis
 periculis ac bellis transire
 omni more, inuenire

Anno Domini.
 M.D.C.XXVI

DISSERTATIO.

Vitriaco-hispanicam domum
centum abhinc annis adspi-
rasse ad Monarchiam vniuer-
sale[m] Europæ, omnibus co-
gnitum est, & ipsi Austriaci
tam verbis ac scripto, quam re
& opere testantur & confiten-
tur. Carolus V. primus fuit, qui ausus est adspi-
rare & attollere animos ad concupiscendam Vni-
uersalem Monarchiam, aditu & calle præpara-
to per diadematis Imperialis cum hæreditarijs pro-
uincijs connexionem. Sic scribit Guicciardinus
lib. 18. nihil consultius promouendæ Austriacæ do-
mus magnitudinis iudicatum fuisse, quàm concu-
mulare in vno solo potentiam. Fundamenta Caro-
li V. tanta & talia esse, vt iunctâ sibi Imperiali di-
gnitate sperari possit, Italiam omnem & maiorem
partem Christianitatis reduci posse in Monar-
chiam. Hinc vocatus fuit Maximus, cognomento
per Papam imposito, quod Imperio sua subiectas
haberet, vt dicit Alphonsus Lopezius in opere suo
Genealogico, ambos orbes, veterem & nouum;
nomen meritissimum & tam potenti Principi debi-
tum. Idem Lopezius filium Caroli Philippum vo-
cat Monarcham vniuersalem mundi, dominum
vtriusque Orbis: non tam idcò, quòd possidet,
nam non possidet, quàm quòd prætendat & iure
sibi deberi, ac proinde iusto titulo à se subiugari
posse perpendat. Sicut Avitus apud Tacitum esse

Lib. 8. cap. 12.

Lib. 13. Ann.
cap. 56.

rit Dijs placitum esse, vt arbitrium omnium re-
rum penes Romanos maneret, & darent aut adi-
merent REGIONES CUI VELLENT, alios judi-
ces, quam seipfos paterentur: ni Imperator & no-
mus Aulriaca in ius & Imperiū Romanorum succe-
dens, prædominationē in omnia alia regna affectat
& sibi vendicat. Hæc verò est indoles, & natura Mo-
narchicæ dominationis, vt omnia imperia & respu-
blicas quas nondum subiectas habet, sibi subiectas

Kirchner lib.
de Legatis.

Hispanus quidam Andreas Mendoza paruo li-
bello, quo Bumachiam, in honorem Principis Ca-
rolli Britannii, celebratam describit Urbem Madri-
tū, Caput Mundi, præfixo titulo & inscriptione ap-
pellat, ac multis rationibus probare amittitur, cur
potiori iure sit Caput Mudi, quā olim Rōma fuerit,
& vocari debeat, inter alias rationes sunt potissime,
quod imperium iuræ naturæ & successionis funda-
tum sit in Philippo, & Hispani, in quorum imperijs
nunquam Sol occidat, latius dominentur, quā
olim Romani: & quod felicissima Hispanorū arma,
leges & imperia dederint terrarum orbi: in Italiā,
in Germaniā, in Africā, Principes & respublicas
stabilituerint, Reges constituerint Moiticeis, pluri-
mos item in Oriente, Mulcascen in Tuncanō regno,
Xequem in Mauritaniā. Quod & Romanis olim
Galgacus Britannorū Dux apud Tacitum, hoc
versus de Hispanis hodiē Angli dicere possunt:
Raptōres orbis, postquam cuncta vastantibus de-
fuerit terrar, & mare scrutantur: si locuples hostis,
auari, si pauper, ambitiosi. Quos non Oriens, non
Occidens satiaverit: Toll omnium opes, atque mo-
plani pari affectu concupiscunt, auferre, trucidare,
rapere

In vita
Agricolæ.

1664. 16. 11. 11
1664. 16. 11. 11

3.
rapere falsis nominibus Imperium iactant: ubi soli-
tudinem faciunt pacem appellant. Ex quis est mor-
taliū inter Christianos & Barbaros, qui ignorat,
scopum & intentionem Hispani esse, totius Orbis
dominatum affectare & pretendere, ut sibi iure de-
bitum: sicut magnorum Imperiorum natura sem-
per fuit vicinia complecti; ita Hispani maximè est,
vicinas Respublicas & regna datâ aut quâsitâ occa-
sione deuorare. Ob id nomen Catholicum, siue
Vniuersum, sibi vendicat, quasi ~~rationem~~ & per Vni-
uersum terrarum Orbem regnare, propitio fato de-
beat. Cum igitur omnibus Imperitare velit Hipa-
nus, ut inquit Britannorum regulus Caractacus
apud Tacitum, sequitur ut omnes sequitatem acci-
piant, nisi depulerint.

Lipsius.

Tacit. an. lib.
12.

Bellum contra Principes Germaniæ non alio fi-
ne coeprum est, & cum tantâ mole & animis tam
diu continuatur, quàm ut in Angliæ & Galliæ Re-
gibus finis: quid enim aliud expectare possunt
ab Hispanis, quàm dolum in præsens, & postea bel-
lum? Lucius primùm paruos pisces deuorat, ubi il-
lorum saginâ adoleuit, magnos adoritur: sic Ro-
mani: euerfis prius in Italia regulis, Reges Asiæ,
Ponti, & alios extra Italiam, aggressi sunt. Germa-
nia seruitute acceptâ, instar gradus est & funda-
menti ad Monarchiam hispanicam: ibique iam cu-
niculi seduntur euerendis reliquis Principibus;
illius enim ruitura tractura est ceterâ Europæ regna.
Henricus II. Galliarum Rex hoc benè nouit, cum
in suis ad Prætores & Ordines Imperij literis, anno
1552. scripset, Germaniam propugnaculum vocat
libertatis reliquorum in Europâ Regum.

Mitridat.
apud Salust.
Vatro in Sa-
tyr frugm.

Cam-
panella.

panella consiliarius hispanicus multis argumentis demonstravit, non nisi Germaniâ domitâ domum Austriacam ad Monarchiam posse ascendere, per illam incipiendum esse, in illâ sensim vinci reliquos; illam etiam propter factiones, & ex diuersitate religionis suppululâtia dissidia, & propter auctoritatem Imperatorij fastigij & propter tot potentium Prælatorû studia, omniû opportunâ victoriæ & ingo: illâ verò in libertate cōsuetâ manente, nihil cum successu contra alios tentari. Facile enim, & quâuis occasione, motus ibi excitari posse, quibus Hispanus & domus Austriaca diuertatur alium extra Imperium Principem, vel Gallum, vel Anglum, vel Batavos bello aggressa. Si saltem Principes Electores tantum libertatis & animorum nanciscerentur delegendi ex aliâ domo Imperatorem, actum esse de potentia Austriacâ, & eam etiam extra imperium casuram, & vilescituram. Germaniam igitur prius perdomandâ, & in potestatem redigendam, si nolit in proposito & opprimendis cæteris Regibus turbari. Imperator hodiernus ipse in suis ad Zunigam Hispaniæ Regis consiliarium literis, nuper scripsit: fundamenta, inquit, augustæ domûs nostræ Dei gratiâ râm latè per orbem terrarum dominantis, in Germaniâ esset, maiores nostri semper iudicarunt, quæ eò magis ab hostium vi defendenda sunt, quo propior ijs suffossis ruina. Cum Gabor Transilvanus anno 1621. potenti & victorioso exercitu Austriam deuastaret, Hispanus per Oratorem suum, Comitem Ognatensem hoc consilium proposuit Imperatori; omnibus modis, etiam durissimis cum conditionibus pacem cum Gabore, & in Oriente paciscendam

paciscendam esse: tunc enim facilius & promptius Prin-
cipes in Imperio tumultuantes, in ordinem redigi, po-
tentiam in Germaniam stabiliti, Septentrionem frenari
posse; eo facto reliquam Europam dominationem nec
evitaturam, nec recusaturam. Tum omnes militem
copias in Germaniæ limites, disponi fas esse, congre-
gis Principibus, armis supstantibus, continuo periculi
metu coercendis & confirmandis: sic etiam tractatus
confederationum & conventuum, novarumque rerum
molitiones impediri, & Batavorum res in arduum cogi,
auxilijs, alimentis, & viribus resistendi adimplem has effe-
cias, hos gradus ad potentiam bene constabillendam.
Hoc consilio approbato Ferdinandus cum Geboro Ni-
clasburgi & Oedinburgi statim pacem durissimis condi-
tionibus pepigit. In Germaniâ certè hostes potiora sua
roborâ exercitum primum, tanquam inuictam &
perpetuam aciem, habent, compositum ex Vitis om-
nium ubique hostium viribus, Eligitarum, Imperatoris,
Hispani, & si opus est, Poloni. Ille in omnes partes
excubat, ille instar cordis & Capitis est, qui calorem &
fomentum diffundit ad reliquos, quos habent in alijs
partibus subordinatos, ut ita dicam, exercitus, qui mē-
bra sunt, & vel ex Hispani, vel Imperatoris tribus so-
lis constant, at in hoc unita sunt, ut diximus, omnium
hostium roborâ, ad hunc conservandam omnes con-
tribunt, in hoc sedem ac fundamentum rei bene gerendæ
ponunt, ad hunc, tanquam tutum propugnaculum se-
recipiunt, hoc continent in metu suspectos, mors
præueniunt & coercent, si aliquid in finibus nuntiat &
tutâ, si domi novarum rerum molitiones timeantur,
si hostes & socijs in periculo sunt, si auxilia petuntur;
nutritia firmant, suspectos frenant, amica sociant,
auxilia

auxilia mittunt, Principes Ligistæ, & domus Austria-
 ca ad huius exercitus conservationē, à quo omnem sa-
 lutem & tutelam dependere norunt, tanto promptius
 & liberalius contribuunt, quanto maius periculum ip-
 sis imminere norunt, illo quæso & deleto. Ubique
 enim, alijs etiam in locis hostis fortuna, robur & ani-
 mium simul concidant necesse est, pecunias & viros
 impetrare, & ad remota tuenda mittere impeditur;
 victor autem progredi potest, nullo resistere audente,
 nec vires tam cito recolligere valente, quia plures ad
 Tac in Agri. conservandum hunc exercitum, quem ut res secun-
 dae continent, ita aduersæ, & una aliqua magna vi-
 ctoria, eundem dissolvent, contribuunt; & vno aut al-
 tero oborto & victo, reliqui attoniti & in domesticis
 protegendis satis occupati, haud poterunt tam prom-
 te conferre vires & opes, & se domi nudos præbere.
 Ex his & alijs, quæ adduci possent, manifestum
 est, scopum hostis esse nullum alium, quam debella-
 tā Germaniā Monarchiam fundare, & reliquos Euro-
 pæ Reges, vnum post alium, sub iugum mittere. Et
 sane, si Hispani Germaniā absolute potiuntur, per-
 ditis vel exhaustis Indijs, hanc istam loco habebunt:
 nam Germania regnum est totius Europæ amplissi-
 mum & potentissimum; tot temporijs, tot urbibus Im-
 perialibus, tot Dynastis potentibus insigne.
Rebus opibus hominibus, multa munera virum uis.
 Ea, quod in primis ad Monarchiam Austriacam
 confert, in medietullis Europæ situm. Si vel ex quā-
 libet Republicā, & ciuitate Imperiali, & à quolibet
 Principe, non nisi vnā turmam aut cohortem co-
 gunt, & alii faciunt; exercitum perpetuum & cuius re-
 regno euerterendo sufficientem formabunt & sustenta-
 bunt

Lips in dedi-
 cat Centu-
 riz ad Germ-
 & Gallos ex
 Lucretio.

bunt. Quod si vrbes Hanseatias & maritimas, Hamburgum, Lubecam, Bremam, Embdam, & reliquas, quæ haud procul absunt à discrimine, hoste tam vicino & progredi annitente, subiugant; potentissimas classes instruere, & à Septentrione, & à Meridie Angliam Galliamque infestare possunt. Ne dicamus, tum eos commercia impedituros, & non nisi, cum quibus velint exerceri passuros. Et licet interea alibi aliquid amittant, subiugatæ tamen Germaniæ viribus faciliè postea recuperabunt. Hoc ex eo tantò luculentius apparet, quod tantis tamque infestis animis vndique contractis in vnum viribus Dano & inferioris Saxonie circulo incumbant & bellum continuent. Si enim Danum profligant, inferiori Saxoniam, ciuitatibus Hanseaticeis, & Oceani Germanici dominio atque ita totam Germaniam potentur, initium & fundamentum Monarchiæ securum & firmum stabiliunt; & reliquum laborum in cætera Europæ regna facillimum effectum efficiunt, non in vnum diem sed in perpetuum victores.

Quod apud Liuium Hanniball & Scipio de illa fatali Carthaginiensibus pugna prædicebant, ante crastinam noctem cognitum iri, Roma an Carthago iura gentibus daret; neque enim Africam aut Italiam, sed orbem terrarum victoria præmium fore; hoc nunc quoque dici potest, nempe Dano deuicto & debellato, appariturum, Austriaco-hispanam domum iura Europæis daturam, neque enim Germaniam aut inferiorem Saxoniam, sed Europam totam victoriæ præmium esse. Experiencia pugna Pragensis, quæ superiorem partem Germaniæ, quicquid est intra Danubium & Rhenum, perdidit, didicerunt, quid sit præ-

Lib. 30. ca.
32.

Alip. lib.

lio vincere cum, vnde plurimum fortuna dependet in Re-
publica, qui deinde caput sue defensionis amplius
habere nequeant, metu & confusione in desperationem
acti. Si enim Danum vincunt, simul inferiori Saxoniâ,
ciuitatibus Hanſeaticis omnibus, ſicut dictum eſt, Ocea-
ni Germanici dominio, atque ita totâ Germaniâ ſine
controuerſiâ potiuntur, & ſic potentia fundamentis be-
nè ſtabilitis, reliquæ Europæ breui & abſque magno
impedimento ſeruitutem imponent. Nullus deia-
cæps exterorum Regum ſe mouere audebit; omnes res
conclamaras iudicabunt, & deferent; Bataui vnde-
quaue circumceſſi vel per ſe concident, vel viribus ſu-
per ingredientibus iunctis ſubito opprimuntur. Ang-
lus à Germaniâ, à Flandriâ, à Luſitaniâ inſtaſtabi-
tur; Hiſpani potentia per Oceanum, ſicut per terram,
acceſſione tot vrbiũ maritimarum tremenda erit,
nullo reſiſtere & ſe defendere ſatis valido. Gallus
intra ſuos cancellos inclufus, ne hiſcere audebit; com-
mercia nulla Angliâ, nulla Batavia, nulla Gallia ha-
beunt, niſi ex gratiâ Hiſpani & Imperatoris. O
quàm deplorandum eſt! res omnes per Europam Re-
gum & Principum hodiè ad extremam ſeductionem eſſe,
vbi vniuerſi & ſingulorum libertas, & ſalus à tantũ pa-
uo momento ac filo dependat! victo enim Dano, &
ſubiugatâ Germaniâ, ceteri vix amplius etiam om-
nes vires coniunxerint, ſua defendere poterunt; om-
nis etiam belli moles in Anglos derinabitur.

uid. epist.

15.

Exemplo tanti non proprio quædam;
At, Quis dubitat cuius vicinam contingit flammam?
Proxima glifcentis cunæ ruit igne domus!
Bella inſtar flammæ ſerpunt, & proxima corripunt,
niſi extinguantur in illis locis, vbi præſent.

in

in Bohemiâ extinctum fuisset Germaniam non conflagrasset; si in inferiore Saxoniâ & apud Danum non exstinguitur, ad vicinam Angliam mox scintillas diffunderet.

Hinc apparet & tanquàm in parvâ tabulâ conspicitur; quantam quamque vicinum periculum imminet reliquis in Europâ regnis, si vel parumper saltem distulerint subuenire Dano, quâ opibus, quâ viribus, quâ consilio. Qui ædificia evertere & solo allidere volunt columnas & fundamenta sollicitant & commouent; subuertuntque: hoc facto subito tota moles concidit. Columnæ & lapides, qui priores excinduntur difficilius loco mouentur, quæ sequuntur facilius & minori cum labore ædificio iam inclinante: sic citius vincuntur reliqui Europæ Reges & Principes, quàm fuerunt victi primi. Romanis victoria contra Carthaginenses prima potentie obstacula plus laboris & sanguinis constitit, quàm illæ quæ vel contra Antiochum, vel Philippum, vel Iugurtham, vel Mitridatem Asiæ & Africæ ac Ponti Reges obtinuerunt. In Germaniâ prima religionis & libertatis columna fuit Elector Palatinus hanc hostes primò subuerrere aggressi sunt, quâ euersâ statim superior Germania in ergastulum detrusa fuit, sublata religionis & libertatis possessione & seruitute, ac superstitione introductâ. Iam secundam columnam adorti sunt & deijcere conantur, quæ est Danus: illâ prostratâ inferior Saxonia, & consequenter quicquid est in Imperio & Germaniâ vno impetu corruet. Tertia columna, quæ est Anglus, iam proxima erit, quâ collapsâ, finalis de religionis & libertate, totiusque Europæ salute, omnimodò actum erit. Sola enim diu subsiste-

ack in vita
tricol.

re nequibit, nec ædificium, vt sic dicam, communis
libertatis, & melioris religionis sustinere, minus la-
bentes partes attollere poterit. Imò quod Galga-
cus Britannicus dux dicit, sicut in familiâ nouissi-
mus quisque seruorum, & conseruis ludibrio, sic in
hoc orbis terrarum famulatu, vt nouissima, ita om-
nium vilissima in excidium petitur. Quocirca si
Angli & Galli à ceruicibus discrimen depellere, &
libertate veteri, ac focis & aris frui, intraque mu-
ros pacem habere, tutique esse desiderant, necesse
est vt Danum, & reliquos, qui ante Vallum & mœ-
nia, vt sic dicam, Galliae & Angliae pugnant om-
ni auxilio & ope, idque sine dilatione iuent & sub-
sistere faciant; ipsi etiam simul manum distrahen-
dis tam potentis hostis viribus admovent, quo pro-
pulsatis periculis, & restitutis amicis, libertateque
& religione recuperatâ, tuta ac segura pax Euro-
pæ reddatur. Quod si verò differre perrexerint, aut
contemptis his sanis consilijs, sociorum incu-
riosiores erunt, & in contribuendis ad alimentum
belli subsidijs tardiores, vel auari, frustra postea
poenitebunt; sed proprij exitij tanquam turdi, qui
sibi ipsis malum cacant, vt proverbio dicitur, au-
ctores perpetuâ apud posteritatem ignominia & de-
testatione vapulabunt. Nunquam melius opes no-
stras impondimus, nunquam promptiores esse debe-
mus, nunquam utilius & tutius foeneramus, quàm
pro salute & conseruatione patriæ, religionis & liber-
tatis, & nostrorum ipsorum. Nulla bestiarum
est, quæ non partem aliquam sui corporis malis per-
dere, quàm totum expedit sanè milles, ronderi,
quàm semel deglubi, & aliquid sanz vltro dare,
quàm

quam detractâ pelle enecari. Sic præstat; O E-
 ROPEI, conferre opes & vires, ut eas & vosmet-
 ipsos conseruetis, quàm ut victi ab hostibus exco-
 ricemini; & cum omnibus fortuâ vestris, religio-
 nis etiâ bono vnicuique animarum solatio; & aurâ
 libertate priuemini, atque ita in perpetuum ergastu-
 lum detrudamini. O quàm sæpè poenitent nunc Ba-
 heni, & major Germanorum pars; quod non prom-
 ptiores & liberaliores fuerint; ac omnia quæ habue-
 runt sub cœlo fortunæ bona contribuerint pro defen-
 sione patriæ; quod non fortius & viriliter rem ag-
 gressi sint, & discrimini ab initio constantius alacrius-
 que cunctis opibus impensis resisterint: nunc omni-
 bus bonis spoliati, vel in exilio extorres degunt, vel
 duro sub iugo aspirant. Hoc vobis exemplum sit, quod vestra rectius componatis; & per aliena experi-
 menta docti, ne quaeritis quemadmodum exteris exem-
 plo sitis. Si quid domi simularum, contentionum &
 malorum vos angit aut turbat, & impedit, vel poni-
 te, vel seponite, patriæ amorem & salutem præserte, ma-
 iori & cōmuni periculo primum occurrere, imitati ex-
 plū Aristidis, qui Themistocli valde aduersus, cum ta-
 men vna in legatione missi essent, & Græcia patria vici-
 no hoste Xerxe periclitaretur, visit, ò Themistocles in-
 quit, inimicitias paulisper hūc deponamus recepturi
 eas cum redierimus, & hostem à patria depulerimus?

*Cum furit in Venerem, pelagi se litore sistis,
 Vipera, & ab stomacho dira venena vomis.*

*Muremque, ciens ingenia sibilis solli,
 sub complexu appetit illa viri.*

Sic qui Rei publicæ salutem amat, omniæ quam habent,
 privatam similitudinem & odium deponunt, & publici

Salust. in E
 Mitrdat,
 Tacit. in v
 Agricola. l.
 1. 32. cap. 2

Plutarch.

Alciatus in
 Emblem.

boni causâ ea agunt, quæ necessitas & conservatio
communis flagitat. Si nautæ & remiges qui vnâ
naue vehuntur, & pari periculo tanguntur, digladi-
ari vellent tempestate ingruente, an non omnes vnâ
perirent? se conjungunt potius ad commune discri-
men auerendum: odia resumunt & vlciscuntur si in
terras redeunt & in tutum.

Requiritur denique, vt cito & absque dilatione sub-
sidia ferantur, & confessim fiant, quæ necessaria sunt,
ne inutili cunctatione agendi tempora deliberando
perdantur, neue dies iterum verbis terantur, & sic post
festum auxilla veniant.

Sumitur incassum clipeus post vulnera, frustra

Tum sapient, cum sum Pergama capta, Phryges.

Impiger à paria populus non deside cura

Differt quæ sitâ peltore damna morâ.

Se non excusat, non querit fingere cœussas,

Haud liquis dâ nam crescere defidâ.

Immales effrenis granioram turba malorum,

Dum trahitis vanis tempora cara moris.

Et dum vos vestra non tangit cura salutis,

Sed finitis steriles ire redire dies;

Incerâ studiis hostes non sermibus instant;

Plus viribus, altam sterere cum simulant.

Duo in primis Rempublicam Christianam hodie affli-
xerunt, & in eum, in quo nunc est, calamitosum sta-
tum deduxerunt; primo, quod singulos semper pa-
gnare ferimus, & nos ipsi, qui bello sauebantur

non

non statim conjunctimur, rebus illorum adhuc floran-
tibus, sed vel aliorum laboribus nos totos fore puta-
uimus: vel res alienas nostro periculo curare volu-
mus: cum tamen res aliena non sit, sed tua.

Pariter cum proximus ardet.

Itaque dum singuli pugnatur, vniuersi vincuntur.
Secundò, dici non potest, quantum hæcenus cum
stationis malo, quo nihil perniciosius est, peccaueri-
mus. Quod si adhuc moras nectere, & rerum momen-
ta negligere Angliæ & Gallia pergunt, mox cæteros
etiam, qui adhuc in Germaniâ supersunt, socios per-
dent, pœnas tandem grauissimas dementia luituræ
& seruitium cum illis passuræ. Nunc igitur, quo-
niam adhuc aliquid temporis restat, & dum rerum
momenta vrgent, maturâ & celeri opus est coniun-
ctione. Hostis iam opportunus est, eius potentia in
imperio nondum stabilita, imperium inuisum, nec
diu retinendum, diutina felicitas & in fastigio rote
collocata mutationi & casui propinqua, ararium
tot continuis bellis exhaustum, vires dispetite, cum
propter bella in Italia, in Belgio, & in Germaniâ:
tum propter copias hinc inde in finibus & præsidij
dispositas ob metum. Bohemia cum vicinis prouin-
cijs sub duro iugo suspirat, & non nisi excutiendi oc-
casionem optat. Vngari & Transiluanus proni ad
motus, & subito in bellum accendendi: tot Proce-
res patrijs sedibus extorres, tot millia libertate reli-
gionis orbati, & ad aliena sacra coacti, tot inno-
centes oppressi, si via facta fuerit, prorupturi. Ba-
uari amicitia fluxa & fortunæ assecra, qui nunc ho-
stes mox futuri socij & Amici. Principes & Ordines
imperij non affectu, sed terrore retinentur, quo re-

Tacit. in vi-
ta Agricola

Seneca.

Tacit. in A-

moto

